

NOVÝ ŽIVOT

ALOIS HANÁK

DIAGNOSA DNEŠKA

Krise dneška se prodlužuje. Snad také proto, abychom si uvědomili spoušť rozvratu a její příčiny. Není snad člověka, který by si dnes nebyl vědom nebezpečného výkyvu. Poměrně málo lidí se však dovede zahledět do hlubin člověka, a odhalit v nich pravé příčiny stavu, v němž trpí a se potácí lidstvo. Většina zůstává ve své diagnose na povrchu. A snad toto osudové zatížení povrchový posuzováním situace a věcí je jednou z nejnebezpečnějších ran lidstva.

Bohudíky, jsou ještě lidé, kteří se dovedou osvobodit ze zakletí povrchového pohledu a úsudku, a váží skutečnost ve světle hlubin; katolíci i nekatolíci. Na doklad uvádím známého švýcarského lékaře duševních chorob, evangelíka Dra Pavla Tourniera. Čerpám je z jeho knížky *Désharmonie de la vie moderne* (Delachaux et Niestlé S. A. Neuchatel 1947), v níž se snaží odhalit příčiny rozvratu moderního života. Shrnuji krátce jeho diagnosu. • Krise dnešní společnosti je krise dnešního člověka. U dnešního člověka pak autor, vědec-lékař, odhaluje známky choroby, neurosy: dnešní Člověk trpí podvědomým vnitřním konfliktem.

Po několik staletí se již člověk vzdaluje od vyšších, duchovních, transcendentních hodnot. Snaží se je v sobě zničit, rozptýlit v nicotu, udusit zapomněním, pohrdáním, přehlížením, odsouzením slovem i životem. Marně! Tyto hodnoty sice mizí v hlubinách duše a nitra, jsou tam pohřbeny, zůstávají tam však jako živá tíže. Přesto, že se k nim nechce člověk znát, vrací se k nim. Proto zápasí sám se sebou;

s důrazem popírá, co znova uznává; nenávidí, co v hloubi duše ctí; rozhodně zamítá, a znovu váhá. Nemluví o žízni po lásce, o své mravní samotě, o své úzkosti před smrtí, o tajemství zla a hříchu, o tajemství Božím, snaží se pohroužit do hladin nevšímavosti a netečnosti tuto svou živou a životní problematiku a umlčet ji — než stále se k ní vrací a zmítá se sám v sobě pro svou neupřímnost. Vnitřní rozervanost a rozpolcenost pro klamné obelhávání sebe v neklamném světle intuíce pravdy — to je obraz dnešního člověka.

Miluje-li syn otce, je zdrav; nenávidí-li ho, může být rovněž zdrav. Miluje-li však a nenávidí-li otce zároveň, je nemocen, neurosou. Podobně dnešní člověk, rozpolcený touhou po hodnotách a jejich současným zneuznáváním. I lidé, kteří o sobě pyšně prohlašují, že v sobě překonali náboženství, v psychoanalysí prozradí podvědomý zájem o náboženství. Proto tito lidé tolik náboženství napadají;

NA DALŠÍCH STRÁNKÁCH 4. ČÍSLA

Čep: Úvaha o nenávisti - Tomeš: Hovory o emigraci. - Vítovský: Víra a »víra«. - Diviška: Boží tělo. - Petr: Mnichovští v Ženevě. - Orel: Český skaut vzpomíná. - Ke kanonisaci papeže Pia X. - Svátky v červnu. - Jaká nám roste mládež doma. - Pius XII. a atomová válka.

Rubriky: Křesťan a svět. - Poznámky. - Zprávy z Říma, z exilu, z domova. - CML.

CML - ŘÍM - 1954 - VI - 4